

ת"פ 6834/06/13 - מדינת ישראל נגד סרגיי פשצ'נקו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6834-06-13 מדינת ישראל נ' פשצ'נקו

בפני	כב' השופט שמאי בקר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י עו"ד צלי פלג, פמת"א פלילי
הנאשם	סרגיי פשצ'נקו
	ע"י ב"כ עו"ד ברגמן

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירת איומים ובתקיפת שוטר ולזכותו מביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור.

כתב האישום והמענה לו

1. על פי כתב האישום, מספר חודשים לפני יום 8.2.13, ברחוב עוזיאל ברמת גן, פגש הנאשם במתלונן, השוטר ארתור עקיבאייב (להלן: "השוטר"), והעליבו בנוגע למילוי תפקידו במילים הבאות: "שרמוטה, שתמות".

2. כתב האישום מדלג קדימה בזמן, ליום 8.2.13, הוא יום האירוע העיקרי נושא כתב האישום, אז פגש הנאשם, יחד עם שניים מחבריו, נפתלי ואלכסנדר, את השוטר, באותו הרחוב ברמת-גן.

הנאשם, מלווה בחבריו, דחף את השוטר ואיים עליו בפגיעה שלא כדין, באומרו - "אני אזיין אותך", "אני אפתח לך את התחת", ואת דבריו חתם בדברי הרהב הבאים: "אני יכול להעלים אותך ולזרוק אותך לים".

הנאשם ביקש (כך במקור) מהשוטר לבוא עמו לכניסת-בנין ברחוב הצנחנים הסמוך (מקום סואן פחות), והשוטר נענה לאותה בקשה, וכשהגיעו הארבעה לאותה כניסה, איים הנאשם על השוטר באומרו כך: "אני יודע בדיוק איפה אתה גר, אני יודע איפה המשפחה שלך ואני אזיין אותך ואת המשפחה שלך בלילה...".

מיד לאחר מכן תקף הנאשם את השוטר בכך שדחף אותו ואיים עליו בפגיעה שלא כדיון, באומרו: **"אם אני רוצה הייתי קובר אותך..."**. על פי כתב האישום, הנאשם הוסיף עלבון כלפי השוטר, בזו הלשון: **"אתה שוטר מנייאק, עדיף היו הורגים אותך כשהיית סוכן"**.

כתב האישום ממשיך ומתאר כיצד עזב הנאשם את כניסת הבנין, כאשר אינו מחמיץ הזדמנות להטיח איום נוסף בשוטר, כך: **"תתחיל להתפלל, זה יבוא לך בהפוכה, אתה לא יודע מאיפה זה יבוא לך"**.

3. ביום 25.3.14 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, וטען - באמצעות בא כוחו, עו"ד ברגמן - כי: **"הנאשם הלך לתומו ברחוב עם שניים נוספים, הגיע אותו מתלונן השוטר, נטפל אליו, איים עליו קילל אותו והכה אותו. יש הכרות מוקדמת שהביאה אותו להיטפל אליו"**.

פרשת התביעה

4. מטעם התביעה העיד השוטר, ארתור עקיבאייב, בלבד.

5. השוטר סיפר בחקירתו הראשית כי הוא משרת במשטרת ישראל כשבע שנים ומחצה, וכי במועדים הרלוונטים לכתב האישום לא היה בתפקיד (הכוונה לאירוע העיקרי).

השוטר סיפר עוד, כי הכיר את הנאשם, "מהעבודה", והסביר: **"מהחיפוש ששיתית לו ובדיקות בחוץ"**.

מפאת חשיבות הדברים לענייננו, להלן יובא ציטוט נרחב של חקירתו הראשית של השוטר:

"לפני שנה וחצי בערך ישבתי בשכונה ברמת גן ברחוב עוזיאל במספרה. סרגיי הנאשם עבר, חלף לידי, הסתכל לכיוון שלי, ירק וקילל, ירק לכיוון, אני לא הגבתי, הוא עבר, ואמרתי את זה לקצין שלי. התקשרתי אליו ואמרתי לו כך וכך, לא הגבתי והוא המשיך ללכת.

אחרי זה לא הייתי בעבודה חודשים הייתי בקורס, וחזרתי בזמן הזה באחת הפעמים עשיתי חיפוש אצלו בבית, הוא לא היה בבית, ואז עוד פעם היה יום שישי, אני הייתי ליד מגה בשכונה שלי, הוא עבר עם עוד שני חברה שאחד מהם אני מכיר, ושוב קילל אותי, ברוסית, ואז אני פניתי אליו ואמרתי למה אתה מקלל אותי, הוא אמר אני אקלל אותך כל הזמן כל החיים על החיפוש שעשית לי. ואז זה היה ממש ליד סופר וכולם מכירים אותי ויודעים שאני שוטר, באיזה שהוא שלב הוא אמר בוא נסגור את הדברים למטה, אתה פחדן והתחיל לקלל אותי, שוטר מנייאק, אני אעלים אותך ואזרוק אותך למים, אני אעלים אותך ביים. אמרתי לו - אתה פחדן אתה לא יכול לעשות שום דבר. הוא אמר לי בוא נרד מתחת לבנין ולא ברחוב כי יש מצלמות ואנשים. בוא תרד איתי מתחת לבנין.

אני הסכמתי, בזמן שאני הולך הוא דוחף אותי משם זו היתה ירידה במדרגות. הגענו, אני והוא ועוד שני חברים שלו, הם היו 3 ...

הלכתי כי לא רציתי שאנשים יראו שיש קטטה, יודעים שאני שוטר ושנית הרבה פעמים אני בודק אותו ברחוב ולוקח אותו למקום לעשות חיפוש. היתה סיטואציה שלא יכולתי להגיד לעצמי לא עכשיו, אני לא הולך. נכנסתי לתפקיד של שוטר באותו זמן למרות שלא היה לי אקדח ולא תעודה, ידעתי שאני כבר שוטר, והלכתי כשוטר אחריו. הגענו מתחת לבנין, אחד החברים שמר בחוץ שאף אחד לא יעבור, התחיל להוריד טבעות ושעונים, אמר לי תתפלל, תתחיל להתפלל, ואני עמדתי ולא זזתי, הוא התקרב אלי ממש 10 ס"מ נצמד אלי, אמר אם הייתי רוצה הייתי הורג אותך, או מעלים אותך- אותן קללות, אבל אני לא אעשה את זה עכשיו כי אתה מלשין היית סוחר (הכוונה כנראה ל"סוכן" - ש.ב.) בשכונה וגם עלי אתה תלשין. הוא אמר אני אגיש עליך תלונה ואעשה את זה בזמן שאתה לא תדע מזה, אני יודע איפה אתה גר, יש לך אוטו ומשפחה, אישה, וילד ובשלב זה אני לא זזתי מהמקום, הוא נצמד אלי ודחף אותי, הוא אמר אני אעשה את זה בלילה אעשה לך את זה בהפוכה. זהו, ואחרי זה הוא נצמד אלי וקילל אותי ודחף אותי והלך ואני נשארתי במקום. החבר שהיה איתו אמר לו תפסיק זו העבודה שלו, אתה צריך להבין. והם הלכו. אני לא יודע מי החבר. פעם ראשונה ראיתי אותו. התקשרתי לקצין שלי מיד אחרי המקרה, והלכתי לתחנה זה היה יום שישי, הלכתי להגיש תלונה וזהו.

....

ש. איך חשת אז ואיך היום בעקבות הדברים?

ת. אני מרגיש, אני גר בשכונה שלי ומרגיש מאוים. אני כל הזמן עם אקדח עכשיו, גם כשאני זורק זבל. מרגיש לא בנוח בסיטואציה. לסופר אני צריך ללכת עם אקדח".

(ההדגשות לעיל ובהמשך - לא במקור, אלא שלי - ש.ב.)

6. השוטר עמד על גרסתו, לא נסוג הימנה, גם נוכח שאלותיו הקשות של הסנגור, בעת חקירתו הנגדית:

ש. מה פירוש המילה "מנטפזורון"? (כך כינה הנאשם את השוטר, לגברי האחרון - ש.ב.)

ת. זה שוטר שכאילו, שהתבדח (צ"ל - שהתפדח, ככל הנראה - ש.ב.), עשה פדיחות אני יודע... משהו כזה.

....

ש. אמרת שהיו עוד אנשים באירוע השני?

ת. כן, שניים. אני מכיר אחד מהם

- ש. חוץ מהחברים שלו.
- ת. לא, זה מגה וזה זכוכיות שקופות כאלה ויש עובדים ומנהל. זה היה צמוד לתחנת אוטובוס והיו אנשים לא קשורים ולא מוכרים. אני לא מכיר אותם
- ש. למה לא גבית מהם עדות או ביקשת מהם לבוא לתחנה, מדובר בעדים לאירוע?
- ת. אולי מה שהיה בהתחלה דברנו וישר ירדנו למטה ולא היה אף אחד. לא היה את מי להביא במהלך כל האירוע. יצא איזה עובד ואמר ש"אל תריבו לא צריך לריב" משהו כזה. יכול להיות שזה היה אחראי במגה או סתם קופאי
- ש. אמרת שלא עשית כלום באירוע?
- ת. לא
- ש. אז למה הוא אמר אל תריבו, זה ברבים?
- ת. כי הנאשם נצמד אלי והתחיל לקלל אותי. אני עומד כמו בול עץ ואז המוכר אמר לנו אל תריבו. הוא היה בחוץ, לא בסופר
- ש. אמרת שנכנסת לתפקיד שוטר. באיזה שלב זה היה?
- ת. כשהוא אמר לי שהוא יקלל אותי כל החיים בגלל החיפוש שעשיתי לו.
- ש. מה זה אמר להיכנס לתפקיד של שוטר?
- ת. גם אם הוא בא אלי עכשיו אני לא צריך לפחד ממנו, אני יודע שאני שוטר והם שלושה, אני לא יכול לעצור אותם כי אני לבד, אבל עדיין אני חייב להגיד לו - אתה תשלם על זה במשטרה.
- ש. אז התפקיד שלך הוא לא לפחד כאיש בילוש?
- ת. נכון
- ש. התפקיד שלך בתור שוטר זה לא לעכב?
- ת. כן. כי אני לא הייתי אז בעבודה, הייתי לבד מול 3 אנשים בלי אקדח או אזיקים או תעודת שוטר ובלי מכשיר קשר. אם היה אומר לי אני לא בא איתך הייתי צריך לעצור אותו בכוח. יש שיקול דעת, לא בכל מקרה הוא נכנס למעצר או לעיכוב.
- לשאלת בית המשפט, יכול להיות שזה מסוכן ויכול להיות שזו שכונה מסוכנת ואם לא הייתי בא אז היו צוחקים עלי כל העבריינים והיו אומרים לי הנה בלש פחדן. העדפתי לעשות את זה בצד

זהו. יכול להיות שזה היה נגמר בסכין. זה סיכון שלקחתי

ש. לא אמרת שמישהו תפס אותך, למה לא ביקשת ממישהו להזעיק תגבורת או לא התקשרת 100?

ת. יכול להיות שזו הטעות שלי, יכול להיות שכל הירידה לשם היתה טעות, יכול להיות שזו היתה טעות שלא התקשרתי 100 או לא עשיתי משהו ואולי לא הייתי צריך לרדת אבל זה מה שהחלטתי באותו רגע

...

ש. אתה מבין שמהתנהלות הזו לא נכנסת לתפקיד של שוטר אלא תפקיד של עבריין. ככה לא מתנהג שוטר. נכנסת איתו לבנין.

ת. יכול להיות שהייתי צריך לברוח (אומר בציניות)

...

ש. אם אתה דואג לשם הטוב שלך הדבר הראשון זה לעצור אותו לקחת אותו לתחנה?

ת. אסביר, בגלל שהייתי לבד ולא הייתי במשמרת ולא היה עלי שום דבר מזהה כשוטר, אם זה היה מתפתח למשהו והיינו הולכים מכות אז הייתי עוצר אותו אבל לא היה והעדפתי לא להיכנס לזה.

ש. אם אתה מעדיף לא להיכנס לזה, אז לא נענים לבקשתו והולכים איתו לבנין אלא מגישים תלונה ויהיה מה שיהיה. ברגע שאתה נעתר לבקשה שלו אתה בהחלט נכנס לסיטואציה ואפילו מסלים אותה?

ת. יכול להיות.

ש. אתה אמרת לו משהו, מה אמרת לו?

ת. אמרתי לו שהוא פחדן ו- אתה לא יכול לעשות לי שום דבר, אתה סתם מדבר.

ש. למה אמרת את זה, זה מתגרה?

ת. אם החלטתי לרדת איתו מתחת לבנין אולי אפילו קוייתי שהוא יתקוף אותי ושירים עלי ידיים ואז יש לי סמכות מלאה לעצור אותו בכוח.

ש. ועל הדחיפה אין לך סמכות לעכב אותו?

ת. יש

ש. ועל האיומים?

ת. יש.

ש. ועל הקללות?

ת. יש

ש. אז למה צריך לקוות שהוא יפוצץ אותך במכות?

ת. כי אם זה היתה דחיפה או איומים יכול להיות שזה לא היה מגיע לבית המשפט...".

7. את גישתו, את מעשיו ואת הסבריו לכל אלה סיכם השוטר בחקירתו החוזרת, כהאי ליסנא:

"ש. מה אתה חושב היום על ההחלטה שלך ללכת איתו הצידה?

ת. זו טעות, אין ספק. אולי הייתי צריך להתנהג כמו בפעם הראשונה, ללכת ולא להגיב. אבל אם אמשיך לחיות ככה בשכונה שלי שאני הולך ומקללים אותי זה לא חיים."

פרשת ההגנה

8. מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו, בלבד. גם כאן, נביא את עיקר עדותו של הנאשם, כך:

"... יום לפני זה בן דוד שלי הגיע מחו"ל. הבן דוד זה אחד מהשלושה אלכסנדר, בן דוד שלי, והשני הוא דוד נפתלי. אני ובן דוד שלי יצאנו מהבית עברנו דרך דוד, קראנו לו הוא יצא מהבית, הלכנו לקניון גבעתיים. הלכנו לסידורים לטייל הבן דוד שלי רק הגיע ויצאנו לעשות סיבוב. על הדרך ליד מגה, ברחוב עוזיאל, מולי הלך ארתור (השוטר - ש.ב.), הוא עבר ליד שלושתנו ופתאום הוא חוזר ואמר לנו בוא לפה. איך שאני מתקרב הוא נתן לי כף, ואמר לי אם אראה אותך מסתובב ליד הבית שלי אני אקח אקדח ואירה בך. במילים האלה. דוד היה עצור איתי, האשימו אותו כמו שמאשימים אותי ואחרי זה שחררו אותו מהמרתף, ובן דוד שלי אמרו לו אם לא תגיע יש מצלמות. השוטר הוא זה שמסקר, הוא נתן לי כף דחף אותי, אמרתי לו מה בגלל שיש לך תעודת שוטר אתה עושה ככה? אמרתי לו אני לא אגיב לך כי יפתחו לי תיק. הוא משך אותי מתחת לבנין, עוד דבר שהוא משקר, הוא אמר הורדתי תכשיטים מתחת לבנין, הטבעת שלי היא מגיל 16 מתנה מסבתא שלי, וחוף מזה אין לי תכשיטים. אני לא יכול להוריד את הטבעת הזו. הוא משקר בהכל. הוא אומר אחד שמר על הבנין ואחד היה לידי, שניהם עמדו משהו כמו לפחות 10 מטר מאיתנו. הוא משך אותי מתחת לבנין איפה שהפחים ואיים עלי. הם עמדו שם בכלל בצד. אמרתי לו עם אצבע אני לא אגע בך כי אני יודע שאתה שוטר, הוא איים עלי עוד ואת הכל דוד שמע והבן דוד שלי שמע, הוא קילל בעברית וברוסית.

...

אין לי עבר ולא שום דבר, תסתכל. איזה עבריין? ... הוא משקר, זה נשמע הגיוני חיפוש? על זה שהוא עשה לי חיפוש אני אלך לחפש אותו? אכפת לי מהשוטרים? אני לא בבית בכלל ועושים לי חיפוש. זה חוקי?"

9. הנאשם עומת בחקירתו הנגדית עם גרסא שמסר במשטרה, כדלקמן:

"ש. בעדות במשטרה אמרת שהכל נעשה ברחוב ליד הסופר ולא הלכתם לשום מקום. מפנה לשורה 23. למה אתה אומר ככה ופעם אחרת?"

ת. אני אמרתי שהוא לא לקח אותי מתחת לבנין? אני אומר שוב, הוא משך אותי. אני זוכר מה היה ואני לא צריך לראות את העדות אפילו."

10. הגם שהחקירה הנגדית לא היתה מן הארוכות או המתישות, לא משל הנאשם ברוחו, ואיפשר בכך לבית המשפט להתרשם ממזגו הסוער; הנאשם נשאל על ידי התובע, אם ידע כי השוטר היה סוכן משטרתי, והשיב מיד: "בטח שידעתי. אכפת לי מזה? מה השאלות המטומטמות האלה??".

דין והכרעה

11. פרק זה יחולק לשניים: ראשית, אקבע את המצע העובדתי, ולאחר מכן - אבחן את הפן המשפטי של המעשים.

המצע העובדתי: השוטר העיד את האמת לאמיתה

12. הצדדים היו חלוקים ביחס לשאלה אם עסקינן בתיק של "מילה נגד מילה", כדעת ההגנה, או שמא, כפי עמדת התביעה, שומה על בית המשפט - על פני הדברים - ליתן משקל יתר, א-פרוירי, למילתו של שוטר אל מול מילתו של אזרח, או נאשם.

דעתי בסוגיה שלעיל כדעת ההגנה. הרי במקרה דנא אין המדובר בשוטר, עובד ציבור, המוסר גרסה שאינה "קשורה" אליו ישירות, דוגמת שוטר הרושם הודעה של נאשם פלוני בתחנת המשטרה, ובדיעבד נגלית מחלוקת עובדתית בענין נסיבות מסירת ההודעה ו/או תוכנה. ברי, שבמקרה כזה, השוטר הוא עד אובייקטיבי לכאורה, הממלא תפקידו כדון, כזה שלכאורה אין לו אינטרס ישיר או "רווח" בתוצאות מילוי תפקידו, להבדיל מאותו נחקר פלוני. בדוגמא האמורה, בהחלט ניתן לייחס אובייקטיביות ומהימנות "בסיסית" לשוטר, אולם נהיר כי הגם שכך, עדיין מדובר בחזקה שבוודאי ניתנת לסתירה, והיו דברים מעולם.

עמוד 7

ברם, שונים הם פני הדברים, באופן מהותי, במצב דברים בו **שוטר הוא המתלונן** בתיק, או אז יש לו אינטרס ישיר בתוצאות ההליך, כך ביחס לגרסתו, לשמו הטוב, ואולי אף לפיצויו, בין היתר; במצב דברים זה אין הוא נהנה עוד ממעמד מיוחד (גם אם בערבון מוגבל, כאמור) בכל הקשור למהימנותו.

13. המקרה כאן, בו נכנס שוטר - ועוד כזה שאינו בתפקיד - לקונפליקט מול בדוקאי (הגם שביזמת האחרון), הוא בדיוק המקרה הקלאסי, לדעתי, בו חלילה לבית המשפט "להעדיף" מראש, או לייחס "עליונות" מסוימת, לדבר השוטר על פני דבר האזרח.

14. הנה כי כן, ניגשתי איפוא בזהירות לדברי השוטר אל מול דברי הנאשם, והנחתיים, בראשית הדרך, רגע לפני תחילת שמיעת הראיות בתיק, על כפות המאזניים, והנה - הכפות שקולות, ישרות כפלס.

דווקא נוכח גישה מקדמת זו, אני שלם עם מסקנתי, לאחר שמיעת העדויות, לפיה במקרה דנא השוטר הוא שאמר אמת לאמיתה.

15. אסביר: השוטר מסר עדות שכנותה בלטה לעין ולאוזן, עד כדי כך - שאודה על האמת - סברתי לרגע, כי שומה היה על התביעה לשקול כיצד יש להמשיך בהליך.

השוטר פתח את סגור לבו, ובאופן כן ונדיר, קרע לנו צוהר אל היום-יום של שוטר, שאינו בתפקיד, כזה המזוהה ב"שכונה", כשוטר; הוא הסביר, כי הלך לתומו ליד המרכול השכונתי, כאשר פנה אליו הנאשם, אשר היה מלווה בעוד שני ברנשים, והחל מקללו ברוסית.

אליבא דהשוטר, הנאשם השיב לשאלתו, כי הוא מקלל אותו בגלל חיפוש שביצע השוטר אצל הנאשם, בעבר. יודגש, כי אין מחלוקת על נקודה זו (על עצם ביצוע החיפוש בעבר), ולא נטען דבר, מצד ההגנה (לפחות לא בצורה רצינית), ביחס לחוקיות אותו החיפוש ה"היסטורי", בגינו החליט הנאשם לבוא חשבון עם השוטר המחפש.

השוטר מסר כי הנאשם המשיך לקללו, ו"הזמין" אותו "למטה", אל כניסת בנין פחות הומה אדם ביחס למרכול השכונתי, שם - לדברי הנאשם - אין מצלמות ואנשים.

במילים אחרות, הסביר השוטר, כי הנאשם איתגר אותו, הניח לפתחו שאלה או הזמנה פשוטה, בשפת הרחוב, לאמור - "בוא נראה אותך גבר".

השוטר אמנם התפתל על הדוכן, אך לא עם האמת או נגדה, חלילה, אלא אך בשל המצב הקשה אליו נקלע ברחוב עוזיאל, ביום בהיר אחד: מחד גיסא, שפת הרחוב ומנהגיו אינם ראויים לשוטר, זאת יודעים הכל, כולל השוטר עצמו, שבכנות השיב, שאולי בדיעבד היה נוהג אחרת, ואולי טעות היתה מצידו לסור לאותה פינה

נסתרת, על מנת להמשיך את קרב הרחוב עם הנאשם. אולם, מאידך גיסא, תלה השוטר את עיניו בבית המשפט, ושאל - כלום יכולתי לנהוג אחרת?

השוטר הסביר, באופן משכנע, כי ב"שכונה", ברחוב, שלטת שפה אחרת, שפת הרחוב, כך לפחות אם בני שיחך הם עבריינים או בדוקאים. השוטר הבהיר, בלשון פשוטה ובהירה, אשר שיקפה את הדילמה שאליה נקלע, כי אם היה עוצר ומתקשר למשטרה, היה נתפס כרכוּכּי, ולמעשה מבחינתו היה נכנס בדיוק לאותה משבצת של שוטר-ליצן ("מנטפזורן", כפי שכינה אותו הנאשם, ברוסית), ואזי - אנה הוא בא? כיצד יוכל עוד להלך, בעתיד, בגאון ובראש מורם, באותה השכונה ממש, בין אם בתפקיד, ובין אם לאו?

16. כל כך כנה ואמיתית היתה עדותו של השוטר, עד ששיתף את בית המשפט בכך שאמר לנאשם שהוא פחדן, שהוא לא יכול לעשות לו דבר ושהוא סתם מדבר; כאשר בית המשפט הרים גבתו אל מול הפרובוקציה האמורה, לא הפך השוטר את עורו ולא ניסה לייפות את המצב או לתרץ, אלא שאמר, ללא כחל ושרק: **"אם החלטתי לרדת איתו מתחת לבנין, אולי אפילו קיוויתי שהוא יתקוף אותי ושירים אלי ידיים ואז יש לי סמכות מלאה לעצור אותו בכח"**.

לגבי דידי, התשובה האמורה, כמו כל יתר מעשיו של השוטר באותו אירוע, אינם משקפים התנהגות כמו-עבריינית, כטענת ההגנה; התנהלות השוטר, **שלא יזם את האירוע** (כך לדבריו, להם אני מאמין) אך משקפת נכוחה את המצוקה והדילמה האנושית-תפקודית אליה נקלע, או ליתר - שאליה דחקו הנאשם.

אולם, מעבר לכך, אני סבור כי האמירות והתשובות של השוטר, כולן כאחת, מעידות עליו כי הוא דובר אמת לאמיתה; אני דוחה, אפוא, את גשתה של ההגנה לפיה "השוטר שקרן". שוטר שאינו דובר אמת, לא היה מספר, בגילוי לב, על "שאיפתו" כי הנאשם יפעל באורח פלילי-רציני, כדי לשים סוף להתגרויותיו בשוטר, בשכונתו; ושוטר שאינו דובר אמת בוודאי ובוודאי שלא היה מגלה לבית המשפט כיצד גם ניסה ליישם השאיפה, על ידי אמירת דברים מקנטרים לנאשם, על מנת שהלה יקום ויתקוף אותו, ובכך יקנה לעצמו כתב אישום עבה יותר, כזה "עם בשר".

לסיכום, הדברים הכנים שמסר השוטר, ההתלבטות שלו מעל גבי הדוכן, כנותו יוצאת הדופן, אפילו נוגעת ללב, לרבות מעין-הודאה בטעות או בטעויות, מסירה כל ספק מלבי ביחס למהימנותו.

17. ברם, לצורך קביעת מהימנות והנחת מצע עובדתי לא הסתפקתי בהתרשמות גרידא מן השוטר, הגם שדי בכך, **בנסיבות הענין**, נוכח תוכן עדותו יוצאת הדופן, כמבואר לעיל. אני מוצא שגם מבחינה מהותית - עובדתית, קשה להלום או לקבל מצב דברים בו שוטר פוגש בדוקאי, כפי הנאשם, המלווה בעוד אדם המוכר לו (ככל הנראה מתחום עבודתו), ועוד אדם זר (בן הדוד של הנאשם שהגיע מרוסיה), והוא "יזום" עימות עם השלישיה, לא תינוקות של בית רבן, כאשר הוא לא "על מדים", ללא אקדח או מכשיר קשר. שוטר סביר לא **יזום** עימות כפי זה שמייחס הנאשם לשוטר, כזה שהוא

מראש "לא כוחות", אחד מול שלושה, שעה שהיחיד אינו חמוש, הוא אינו לבוש מדיום ואין לו אמצעי קשר מייד, להצלה; לא נראה לי סביר כי אדם, או שוטר שלא בתפקיד, "ימשוך" חבורה שכזאת אל פינה חרישית. יתר על כן: אם רצה השוטר להציק לנאשם ולאיים עליו, באופן לא חוקי למעשה, כפי טענת ההגנה, מה לו ליזום ולבצע מהלך זה אל מול שני עדים פוטנציאליים נוספים? ההתנהגות שמבקש הנאשם לייחס לשוטר פשוט אינה הגיונית. המעשים שמבקש הנאשם לטפול על השוטר גם אינם מתיישבים עם אופיו של השוטר דנן, עקיבאייב, שלאור "היכרותי" עימו, לאחר עדותו המשכנעת מעל דוכן העדים, אין לי ספק כי **לא יזם** עימות מטופש, חסר סיכוי או תכלית, כגון דא.

ואף זאת: התנהלותו המרוסנת של השוטר במפגש קודם של השניים, כאשר הנאשם "רק" ירק לכיוונו, מלמדת, אף היא, כי המעשים שמבקש הנאשם לייחס לשוטר - אינם עולים בקנה אחד עם פועלו עד אז, אם ביחס לנאשם, ואם בכלל (מדובר בשוטר שמעולם - לאורך למעלה משבע שנים - לא דבק בו רבב, כך למדנו בראשית עדותו).

18. ראה נוספת למהימנות השוטר מצאתי בעדותו על דברי חברו של הנאשם, בעת האירוע: השוטר העיד, במסגרת פרשת התביעה - עוד טרם ידע מי ברשימת עדי ההגנה, כי חברו של הנאשם אמר לו להניח לו, לשוטר, שכן הוא "אך מבצע מלאכתו". ראשית, מה לשוטר למסור "עדות אופיי" שכזו לטובת חברו של הנאשם? למה ידבר דווקא טובה בחברו של הנאשם? אמירה זו אך תורמת, **עוד**, למהימנות השוטר, קל וחומר שכן - כשאמר הדברים עוד טרם ידע אם אותו חבר יבוא לעדות בבית המשפט, ואולי יסתור את אמירתו.

19. הנאשם, מאידך גיסא, לא רק מסר בבית המשפט גרסא שאינה מתיישבת עם ההגיון (ייזום קונפליקט של שוטר שלא במדים עם שלושה ברנשים בוגרים), אלא שעשה רושם של אדם אימפולסיבי ומהיר חימה, ודי אם נפנה, כזכור, לכך שהטיח בתובע המלומד "**מה השאלות המטומטמות האלה?**", לנוכח עיניו המשתאות של בית המשפט.

אם כך נוהג הנאשם בבית המשפט, נקל לדמיין כיצד הוא נוהג בשכונה, למראה סדין אדום בדמות שוטר, שאינו "על מדים", שהעז בעבר לערוך חיפוש בביתו.

20. אבל לא רק זאת: הנאשם סתר עצמו, בעדותו בבית המשפט, ביחס למיקום האירוע כולו, ענין שהוא בעל חשיבות מהותית. במשטרה מסר הנאשם כי המקרה אירע, כולו, ליד המרכול, מגה, ואילו בבית המשפט סיפר כיצד "משך" אותו השוטר, אל כניסת בנין מרוחק. מה פשר הסתירה המהותית? לא היתה בפי הנאשם תשובה מניחת דעת, עת הטיח בו התובע היסודי את דבר סתירתו זו.

21. הגם שדי בפער שבין התרשמות בית המשפט מן השוטר מחד גיסא, ומן הנאשם, מאידך גיסא, בליווי הסתירות והתמיהות דלעיל, כדי לקבוע חד משמעית וללא שמץ של ספק כי השוטר אמר אמת, ואילו הנאשם עשה את ההפך, הרי שאת הגולל על סוגיה (פתורה ממילא) זו סותמת העובדה כי הנאשם לא

הביא לעדות מטעמו את מי מחבריו.

הרי טוען הנאשם כי השוטר "משך" אותו אל תחתית הבנין (לפחות טען כך בבית המשפט, אך לא במשטרה, כזכור), וכי איים עליו במילים קשות, **והכל בנוכחות של חבר אחד ובן משפחה אחד**. ובכן, איה הם? היכן הם העדים הכל כך מהותיים, כל כך נדרשים, מצד הנאשם? הלוא בעיניהם ראו כיצד השוטר מתעלל בחברם, ובאוזניהם שמעו את איומיו הקשים, אליבא דהנאשם.

הימנעותו של הנאשם מהזמנה לעדות של חבריו, אחד מהם אף קרוב משפחה, אשר עשויים היו לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה שדבריהם היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה אותו (ראו: ע"פ 437/82 **סלומון אבו נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(2), 85, בעמ' 97; ע"פ 522/84 **סביחאת נ' מדינת ישראל**, פ"ד מא(1), 557; ע"פ 728/84 **שמעון חרמון נ' מדינת ישראל**, פ"ד מא(3), 617; ע"פ 483/88 **חביב עזריאל נ' מדינת ישראל**, תקדין עליון 94(1) 765).

נפקדותם של העדים [1] דלעיל מספרת סיפור, ומשלימה, גם מעבר לצורך, במקרה דנא, את תמונת המהימנות בפרשה זו: השוטר אמר אמת, הנאשם - לא. מכאן, שהעובדות שיונחו כמסד לצורך הכרעת דין זו, הן אלו שנמסרו על ידי השוטר, אלה העולות למעשה בקנה אחד עם כתב האישום.

הדין המשפטי

22. סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") קובע כדלקמן:

"התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק... דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים".

ראשית, פשיטא כי הוכח שהנאשם דחף את השוטר (אף פעמיים), ובכך ביצע למעשה "תקיפה" כלפיו, גם אם ברף התחתון של האלימות הפיזית.

במקרה דנן, אמנם השוטר לא הותקף בעת מילוי תפקידו, אדרבא - לא היה לבוש במדי שוטרים, ועל פני הדברים - גם לא היה בתפקיד, ועל כך אין מחלוקת (גם אם בעדותו מסר כי תפס מצב הדברים אחרת, סובייקטיבית, החל משלב מסוים של האירוע). אולם, אין בכך כדי לסייע לנאשם, שכן הוכח כאמור, שהתקיפה שתקף את השוטר נעשתה על רקע חיפוש שביצע בעבר השוטר בביתו של הנאשם. רוצה לומר, אפוא, כי התקיפה נעשתה בענין **הקשור** למילוי תפקידו של השוטר **כחוק**, כדרישת הסעיף, ואין נפקא מינא - מבחינת השכל הישר ויסודות העבירה גם יחד - אם התקיפה עצמה נעשתה מאוחר יותר, בין אם שעה קלה

לאחר אותו חיפוש, ובין אם מספר חודשים לאחר מכן, כבמקרה דנא.

אני קובע אפוא, כי הנאשם תקף את השוטר, ובכך עבר עבירה על הוראת סעיף 273 לחוק העונשין.

23. מעדותו של השוטר, אותה אימצתי כבסיס העובדתי לצורך הכרעת דין זו, למדנו כי הנאשם לא בחל או ברר מילותיו כלפי השוטר, ואיים עליו, לא אחת, כמצוטט לעיל, ודי אם נזכיר אחד מאיומיו, הבוטה והמפחיד שבהם, לדעתי: "**... אני יודע איפה אתה גר, יש לך אוטו ומשפחה, אישה, וילד...**".

כלום יש איום ברור ובוטה מזה?

אני קובע אפוא, כי הנאשם אף עבר עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, כמיוחס לו בכתב האישום.

24. המאשימה יחסה לנאשם גם העלבת עובד ציבור, באומרו לו מלים כגון "שרמוטה" ובמקרה העיקרי - "שוטר מניאק".

אני סבור כי הכינויים דלעיל, הגם שהם בוודאי חפים מכל טעם טוב, נימוס או עידון, אינם עולים כדי העלבת עובד ציבור, כפי דרישת הסעיף, ובעיקר דרישות הפסיקה, שפירשה אותו. נוכח הרשעת הנאשם בסעיפים העיקריים והמרכזיים, לא מצאתי לערוך דיון מעמיק בסוגיה שולית זו, ואסתפק בכך שלדעתי אין במלים הגסות דלעיל כדי לקיים עבירה של העלבת עובד ציבור **בנוגע למילוי תפקידו**.

25. לאחר כל הדברים האלה, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר ואיומים עליו, ומזכה אותו מביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור.

ניתנה היום 19/10/2014

[1] אגב, דומני כי ההגנה היתה מודעת לקושי זה; ראו לענין זה את הצהרת הסנגור, כהאי לי שנא: "לאחר התייעצות עם הנאשם - אלו עדיין".